

Originallet

Nummer 1 • 2019

**Alvin - akademisk plattform för
folkrörelsehistorien**

Aftontidningens bildsamling - eller inte?

FOLKRÖRELSEARKIVET
FÖR UPPSALA LÄN

Alvin – akademisk plattform för folkrörelsehistorien

Under hösten 2018 kunde Folkrörelsearkivet på plattformen Alvin publicera drygt 2000 fotografier från Uppsalas lokalredaktion för tidningarna Aftontidningen och Socialdemokraten. Publiceringen är det första resultatet av ett samverkansprojekt med Uppsala universitetsarkiv och plattformen Alvin.

Ibland är arrangerade blindträffar riktigt givande. Senhösten 2016 var jag inbjuden till en sådan dag, *Aimday*, med forskare på Uppsala universitet och folk inom den ideella kulturarvssektorn. På en av de sessioner där jag och en utvecklingsstrateg från Uppsala universitetsbibliotek var de mest ivriga kommentatorerna, föddes idén om att universitetsbibliotekets plattform *Alvin* borde kunna fungera också för ideella lokala föreningar som förvaltar ett historiskt intressant material men inte på egen hand kan skapa ett bra digitalt bevarande. Folkrörelsearkivet är en av många föreningar som har ett sådant behov, men Folkrörelsearkivet skulle dessutom kunna fungera som en paraplyorganisation och en förmedlare mellan Alvin och sina medlemsföreningar. Det var den tanke som fick Per Cullhed från universitetsbiblioteket och mig att skriva ihop en mindre ansökan om medel för ett samverkansprojekt, med sikte på en workshop, *Digitalisera kulturarvet*, som hölls i juni 2017.

Två år senare kan vi konstatera att det är en lång väg till att realisera vår ursprungliga tanke, men också att vi nu under våren 2019 närmar oss. Ett par medlemsföreningar är intresserade av att utnyttja Folkrörelsearkivets användaravtal med Alvin. I maj planeras en workshop för att hitta en standard för hur digitala bilder, ljudupptagningar med mera, ska beskrivas (vilken slags metadata som skall användas).

Vad är Alvin?

Alvin är alltså namnet på en plattform för bevarande och tillgängliggörande av digitala samlingar och digitalt kulturarv. Det är datatorservrar, operativsystem och annan mjukvara för att

kunna lagra och hämta digitala data, till exempel digitala bilder eller ljudinspelningar. Man kan också beskriva det som ett digitalt, eller elektroniskt, arkiv – ett e-arkiv. Alvin är tillgängligt på internet. Adressen dit är <http://www.alvin-portal.org>.

Alvin är också sedan 2015 ett konsortium bestående av Uppsala, Lunds och Göteborgs universitetsbibliotek som ansvarar för driften. Bland övriga medlemmar finns ett flertal universitetsbibliotek och ett par länsbibliotek, men också Folkrörelsearkivet för Uppsala län och Företagens historia (företagsarkivet i Uppsala län).

De akademiska bibliotekssamlingarna dominerar i Alvin och objekten som visas upp har inte sällan estetiska värden eller förknippas med kulturella förgrundsgestalter. Här finns till exempel en fin samling med kinesiska akvareller från 1700-talets kejserliga porslinsfabrik i Ching-té-Chên (mycket vackra) förvarat vid Lunds universitetsbibliotek och författaren Karin Boyes (1900–1941) korrespondens, förvarat vid Uppsala universitetsbibliotek. Det speglar den typ av samlingar som biblioteken under åren byggt upp och det är dessutom inte mer än mänskligt – dessutom strategiskt klokt – att biblioteken i ett tidigt urval gärna också skyltar med det finaste materialet. Det långsiktiga målet är dock att vara en plattform till forskares tjänst. För det syftet kan en enkel samling med protokoll från en lokal idrottsförening vara av lika stort värde som August Strindbergs manus. Det är där Folkrörelsearkivet och alla dess medlemsföreningar har en uppgift.

Digitalisera kulturarvet

Från 2017 och framåt har Folkrörelsearkivet arbetat med att utveckla samarbetet och vår förmåga att använda Alvin som plattform för digitala arkivhandlingar. Första steget blev en workshop för Folkrörelsearkivets medlemmar, *Digitalisera kulturarvet*, i juni 2017, som tog fasta på bra teknik för digitalisering. Därefter har Folkrörelsearkivet beviljats projektmedel både

hösten 2017 och våren 2018 för att kunna driva pilotprojekt med projektanställd personal. Under den tiden har Anne Nömmik, Per-Erik Jansson, Maria Olofsdotter och Lars-Åke Ryding arbetat som praktikanter, anställda och volontärer. Tillsammans har de digitaliserat fotografier, ljudinspelningar på både kassetband och rullband, samt videoband. Folkrörelsearkivets tre ärvda Tandberg-rullbandspelare har gått sönder, reparerats och gått sönder igen. Uppsala stadsarkiv har fått låna ut en speciell videobandspelare för Sony U-matic videor; som också behövde service. Kamera och kringutrustning för reprofotografering har införskaffats och utnyttjats flitigt för att digitalisera protokollsböcker. Två nya datorer har byggts av Lars-Åke för digitaliseringssyften och program för att redigera ljud och bilder har installerats. Tack vare projekten har Folkrörelsearkivet kunnat förbättrat sin kapacitet som digitaliseringsstudio.

Till största delen är det Dag Hammarskjölds minnesfonds stora samling av fotografier och ljudinspelningar som digitaliserats, men det är inte ett material som går att ge en så publik spridning att det kan läggas ut på Alvin. Den första leveransen till Alvin bestod istället av en samling med reportagebilder för Aftontidningen och Socialdemokraten under 1940- och 1950-talet. Under hösten har Uppsala rösträttsförenings arkiv från 1890-talet digitaliserats och flera protokollserier från politiska partier under 1910- och 1920-talet: Söderfors arbetarekommun och socialdemokratiska kvinnoklubbar, Folkpartiets lokalavdelning i Tierps Köping och Tolfta sockenförening (Bondeförbundet). Det är material som vi planerar att leverera under våren 2019, som ett bidrag till projektet *Demokrati100.se*.

Att få registren att komma till tals med varandra

Det är inte svårt att exportera olika digitala objekt – bilder, ljudfiler, videor – till Alvin. Det är krångligare att exportera information som beskriver objekten, det som kallas för metadata. Alvin har sina format för hur metadata ska se ut, och de överensstämmer inte alltid med hur Folkrörelsearkivet har registrerat. Ofta finns informationen där, men i en annan struktur. Ibland saknas den (vi hade ingen titel på fotografierna) och ibland har Folkrörelsearkivet information som Alvin inte har plats för. En viktig del av *Digitalisera kulturarvet* har varit att skapa nya mallar för registrering som överensstämmer bättre med Alvin och att, så långt det är möjligt, över-sätta registren så att informationen som redan

finns kan överföras och utnyttjas på bästa sätt. Det senare kallas också att "mappa" mellan de olika registrens fält.

Fördelen med att ändå ta sig an detta arbete är att Alvins format för metadata är anpassat till de internationella standarder som har hunnit utvecklas sedan 1990-talet, medan Folkrörelsearkivets metadata kan sägas vara en mycket mer lokal dialekt. Kan vi exportera till Alvin så kan vi exportera till många plattformar – eller bli förstådda av många som uppsöker våra register. Väl på plats kommer de nya registren att underlätta både bevarande och spridning av arkivhandlingar väsentligt.

Transkribering – att lära datorn läsa handskrift

Handstilar kan vara svåra att läsa, och är det fråga om äldre handstilar kan det krävas en hel del övning för att komma igenom. Framför allt yngre personer kan ha svårt att läsa handstilar från första delen av nittonhundratalet, vilket förstås är en rätt naturlig utveckling eftersom den sammanfaller med den skrivstil som lärts ut i skolan. Svårare än för ungdomen är det för våra datorer. De blir i princip analfabeter inför en text som snirklar sig istället för att vara en sträng med ettor och nollor.

Medan Lars-Åke reprofotograferat protokoll och annat, har Maria ägnat en stor del av hösten åt att rad för rad tolka handskrifterna från Söderfors, Tierp, Untraverken, Tolfta i ett program som heter *Transkribus*. Transkribering betyder just att skriva om, eller överföra från en form till en annan. I det här fallet är det transkribering från en handstil som en dator bara uppfattar som en bild, till en text som vi människor med datorns hjälp kan läsa enklare som vanliga grafiska typsnitt, men som också datorn kan förstå som ettor och nollor. Maria har talat om för datorn vilket ord en viss bild detalj står för.

Kanske kan vi lära datorn så bra att vi till slut inte längre behöver peka på varje ställe i bilden där ordet förekommer. Datorn, det vill säga ett program i datorn, kommer själv att känna igen att bilden av ett handskrivet ord kan översättas till en viss sträng med ettor och nollor. Blir datorn så skicklig kan den hjälpa oss med det som datorer är riktigt duktiga på, nämligen att snabbt söka igenom en stor mängd information och redovisa träffar. Då kan vi nöja oss med att digitalisera dokument till bilder och överlåta till datorn att söka i dem och tolka dem åt oss.

Så långt har vi inte nått med höstens transkribering, även om allt det som Maria skrivit ned

går att söka i. Men tekniken finns redan, sedan länge med så kallad OCR (Optical Character Recognition) som vi nästintill dagligen ser användas när expediterna skannar streckkoder i affärer. En mer specialiserad variant av OCR förkortas HTR (Handwritten Text Recognition) och handlar just om att kunna tolka handskrifter. Tillsammans med Arbetarrörelsens Arkiv och Bibliotek och bland annat Institutionen för informationsteknologi vid Uppsala Universitet, söker Folkrörelsearkivet medel till ett infrastrukturprojekt för att bland annat utveckla HTR-tekniken.

Framtid med Alvin

Vi har tagit viktiga kliv framåt de senaste två åren. Workshopen i juni 2017 väckte intresset hos flera föreningar som deltog att utnyttja de möjligheter som Alvin erbjuder. Med hjälp av de pilotprojekt som vi kunnat driva från hösten 2017, så har Folkrörelsearkivet ökat sin förmåga att kunna bli den förmedlande plattformen för en sådan användning. Vi är inte riktigt framme än. Nästa steg under våren blir att fånga upp intresset och projekten. I maj planerar vi en workshop för intresserade föreningar där vi ska samla oss kring ett slags regelverk för hur metadata bör utformas.

Sedan ska vi se till att arbetet och projekten löper på och att Alvin blir en bra plattform för att bevara och tillgängliggöra värdefullt lokalt arkivmaterial, både för den egna föreningen och för den större forskarvärlden. Kanske kan vi få till stånd flera små, ideellt drivna digitaliseringsstugor på olika platser i länet? En dator och en skanner räcker långt, men den stora insatsen handlar om arbetstimmarna för att digitalisera och kändedomen om hur det sker på bästa sätt.

ALVIN

Plattform för digitala samlingar och digitaliserat kulturarv

Logga in ()

In English

Alla resurstyper

Sök resurs, ange sökord

Utökad sökning | Om Alvin | Upphovsrätt | Kontakta

🏠 ▶ Alla resurstyper ▶ Träfflista ▶ Folkrörelsearkivet för Uppsala län

Träff 1 - 100 av 2170

Sortering: Nyast först

Träffar per sida: 100

Visning: Lista

Avgränsa sökresultatet

Fritt online (2169)

Resurstyp

Bild (2170)

Organisation

Aftontidningen (2170)

Arkivinstitution

✓
Folkrörelsearkivet för Uppsala län (2170)

Land

Sverige (2170)

1 2 3 4 5 6 7 » »

1.

Demonstration

Aftontidningen (utgivare)

1956

SE/FAC1370K2A37042

Folkrörelsearkivet för Uppsala län

2.

Odinslund

Aftontidningen (utgivare)

1956

SE/FAC1370K2A37045

Folkrörelsearkivet för Uppsala län

3.

Tage Erlander, ordf. SAP

Bildtext: Sökresultat på "Aftontidningen" på plattformen Alvin (www.alvin-portal.org). På Folkrörelsearkivets hemsida (www.fauppsala.se) finns en länk under "Samlingar" som pekar direkt på Aftontidningen i Alvin.

Aftontidningens bildsamling - eller inte?

Bildsamlingen Aftontidningen innehåller drygt 2000 negativ från reportage i Uppsala och Uppland under 1940- och 1950-talet. Den har enligt våra rullor framställts inom ramen för arbetet vid Aftontidningens Uppsalaredaktion, men vid närmare efterforskning visar den sig ha en mer invecklad proveniens.

När undertecknad fick uppdraget att skriva om Aftontidningen och dess bildsamling, som vi nyligen offentliggjort på kulturarvsplattformen Alvin, slog det mig att vi vet så lite om själva tidningen. Bilderna är fantastiska för den som är intresserad av lokalhistoria. Här får man en god inblick i vardagen som den tedde sig, med reportage från olika verksamheter som brandkåren, ungdomsfängelset, olika arbetsplatser och livet på landet i Uppland, för att ta några exempel. Större händelser som Valborg och Första maj dokumenteras återkommande liksom dagsaktuella saker som bostadsnöden i Uppsala, testning av maskiner på Ultuna eller någon akademisk tilldragelse.

Tidningen fanns mellan 1942 och 1956 och redaktören i Uppsala, som också ansetts vara fotografen, hette Kurt Lindberg. Mer information än så hade vi inte. Jag tänkte genast att det får bli ett bildreportage med fina bilder från olika tillfällen, där jag berättar om vad de föreställer. Det i sig var tillräckligt utmanande, då informationen runt bilderna också är knapphändig och visst grävarbete nödvändigt. Men någonting måste jag

Kurt Lindberg var rörarbetaren som blev redaktör och senare direktör, här inför valet till Stadsfullmäktige 1946. Endast 28 år gammal beklädde han posten som vice ordförande i SAP-distriktet.

säga om själva tidningen och när jag kontrollerade ett par detaljer, visade det sig att det här var en komplicerad historia.

Jag kom för första gången i kontakt med Aftontidningens bilder 2004, när jag digitaliserade Folkrorelsearkivets bildsamling. Det var efter att alla våra registrerade bilder hade lagts in i databasen, som Kim Söderström stack åt mig några pärmar oregistrerade negativ och bad mig fortsätta med dem. Det var sammanlagt drygt 200 ark med negativ pryddligt i sina fickor. På arken stod (i bästa fall) årtal och datum och ibland någon notering som "kursverksamheten", "vårfestdagen", "Björklinge" eller "Bålstamannen". På vissa var det mer preciserat hur bilderna publicerats och det fanns två varianter, "Uppsalasidorna" respektive "Uppsala-Bladet". En teori var att några få sidor om Uppsala utvecklats till en egen bilaga. Någon tidning "Uppsala-Bladet" går nämligen inte alls att hitta vid sökningar i Libris eller på andra sätt.

Fem år senare fick jag tillfälle att använda bilder ur samlingen i samband med Arkivens dag och utställningstemat "På liv och död" 2009. Då bestämde jag mig för att göra något om jakten på Bålstamannen, pyromanen som brände ner Folkets Hus; en dramatisk polisjakt som Aftontidningen hade 16 bilder från. Jag begav mig då till Carolina rediviva för att läsa mikrofilm och få reda på mer om den historien. Till min förvåning kunde jag inte hitta något om detta i Aftontidningen. Det var mystiskt, men förklaringen kunde vara att reportaget publicerats i Uppsala-Bladet som alltså inte gick att få tag på. Det löste sig emellertid, genom att jag läste UNT och andra tidningar från samma tid. Utställningen blev av, och det blev även en längre artikel i denna vår medlemstidning.

När jag nu skulle titta närmare på själva Aftontidningen, tio år efter utställningen, visste jag lite mer och det blev lättare att komma framåt. Aftontidningen grundades 1942 som en motvikt till den då Kreugerägda Aftonbladet, vilken ansågs alltför Hitler- och tyskvänlig. Det var kort och gott

tidningen Social-demokraten (grundad 1885) som gav sig in på kvällstidningsmarknaden. Socialdemokraten ändrade 1944 namn till Morgontidningen, då att man ansåg att partinamnet kunde ha en onödigt avskräckande effekt på nya läsare. I Uppsala hade det sedan länge funnits en lokalredaktion med kontor i Folkets Hus, men under 1940-talet började den sålunda verka under två varunamn.

När jag nu på nytt skulle bege mig till Carolina för att läsa mikrofilm, hade jag detta i åtanke och gjorde ett strategiskt urval av bilder att leta efter. Mina stickprov gällde Valborgsfirandet 1943, Jakten på Bålstamannen 1945 samt "Ungdom med ton" 1956. Det senare var en populär musiktävling för ungdomar som arrangerades av bland annat Aftontidningen. Väl på plats i mikrofilmsrummet plockade jag fram rullar från Socialdemokraten 1943, Morgontidningen 1945 och Aftontidningen 1949 och 1956. Jag gjorde då en mycket intressant upptäckt: Uppsalaredaktören i maj 1949 hette inte Kurt Lindberg utan Harry Backlund. Det kunde jag se, förutom klart och tydligt i en annons för redaktionen, under en artikel signerad "Backlund".

Annars fick jag rätt i mina antaganden, att Valborgsreportaget från 1943 fanns i Socialdemokraten och "Bålstamannen" 1945 återfanns i Morgontidningen. Men jag hittade konstigt nog inga bilder alls från vår samling, i något av de nummer av Aftontidningen jag plöjde igenom. Dessutom var Uppsalasidorna i Morgontidningen inte alls så rikliga som jag hade hoppats och trott, de fanns bara i enstaka form och långt ifrån i varje nummer. Någon bilaga "Uppsala-Bladet" var bara att glömma. Allting skulle dock klarna en aning, när jag bestämde mig för att gräva vidare på arkivet och utreda det här med redaktörerna och annat.

Uppgiften att Kurt Lindberg var ensam redaktör under 1930- och 1940-talet härrör från leveranskvittot från 1987, då bilderna lämnades in. Dessa "fakta" har fortplantats genom åren och i arkivsystemen, liksom Kurt Lindbergs kontaktuppgifter. Han titulerades då "direktör" och var bosatt i Norrköping. I samband med att bilderna drygt 25 år senare skulle registreras i vår databas försökte Kim ta kontakt med Lindberg, men denne var då avliden. Kim fick istället tag i hans dotter i Göteborg. Hon var inte insatt i hans "tidigare liv" och hade inte heller något intresse av bilderna eller rättigheterna utan överlät dem helt sonika åt oss.

Då Kurt Lindberg var okänd för mig, började jag gräva i Arbetarekommunens och SAP-distriktets arkiv. Det visade sig att han var ett riktigt

stjärnskott inom arbetarrörelsen i Uppsala. Den första uppgift jag stötte på, var att han satt som vice sekreterare i Arbetarekommunens styrelse 1938. Med uppehåll för krigsåren 1939-1945 ingick han sedan i styrelsen som ledamot till 1955. Dessutom beklädde han posten som vice ordförande i partidistriktet 1946-1947 med endast en sådan storhet som Tycho Hedén över sig. Åren 1948-1955 var Lindberg istället sekreterare, vilket ju passade ganska bra för en redaktör.

I samma historiker stötte jag också på kortfattad information om Uppsala-Bladet. År 1945 ges det ut två nummer, pappersbristen sägs hindra fler upplagor. Året efter ges endast ett nummer ut, nu som "valtidning". Andra år nämns tidningen liksom i förbigående, till exempel att tidskriften "Vår väg" delats ut tillsammans med Uppsala-Bladet (som om denna vore regelbunden). Vad som verkar klart är, att Uppsala-Bladet var en kampanjtidning som gavs ut gratis av Arbetarekommunen. Men hur ofta, är svårt att veta när det inte skrivs rakt ut. Noteringarna på bildsamlingens negativfickor ger dock vid handen, att det var lite då och då och inte bara vid val eller Första maj.

Ungdom med ton var en musiktävling för ungdomar som arrangerades under 1950-talet av Aftontidningen, ABF, Arbetarekommunen och FCO m.fl. organisationer. Normalt hölls den i Slottsbacken och lockade tusentals besökare, men 1956 blev det Folkets Hus p.g.a. regn. På bilden syns neonskyltarna vid Morgontidningens (MT) och Aftontidningens (AT) Uppsalakontor.

Till slut fick jag ändå glädjen att se några nummer av Uppsala-Bladet. Djupt nere i Arbetarekommunens arkiv fanns ett exemplar, valnumret från 1946. SAP-distriktets arkiv innehöll ytterligare tre (Första maj-numret från 1946 och valnummer från 1948 och 1954) samt några fler av en tidning kallad Upplands-Bladet. Den sistnämnda var i sin tur en efterföljare till en tidigare tidning, Uppländska Socialdemokraten. Det är tydligt att Morgontidningens/Aftontidningens redaktion och tryckeri varit inblandade här. Samma grafiska form och samma lösbladssystem. Det står dessutom MT högst upp till vänster på första sidan. Intill står med mindre stil: "Utgiven av Uppsala Arbetarekommun". Här återfinns också (äntligen) många bilder som ingår i samlingen. Vad gäller Upplands-Bladet ombesörjdes det mestadels av MT/AT så länge de fanns, därefter tog Arbetarbladet i Gävle hand om all sättning och tryck.

I valnumret av Uppsala-Bladet 1946 kan man se och läsa, att "rörlärdaren" Kurt Lindberg är kandidat till Stadsfullmäktige. Han är då 28 år och vice ordförande i partidistriktet. Han beskrivs som en "talangfull företrädare för ungdomens intressefrågor" och det framkommer att han varit "mångårig ordförande" i ungdomsdistriktet samt att han är "en av de aktivaste krafterna inom metalls fackförening". I samma nummer finns också en notis om att han utsetts till "distriktsombudsman" för Morgontidningen, med ansvar för prenumerationer.

I nästa valnummer från 1948 kandiderar Lindberg till riksdagen, om än ej på valbar plats. Han är yngst på listan (30 år) och betitlas nu "redaktör". Det framkommer också att han sitter med i flera nämnder och styrelser inom Uppsala stad, bland annat är han ordförande i kommittén för utredande av turistfrågor. När Lindberg ånyo kandiderar till fullmäktige, i valnumret 1954, tituleras han inte längre "redaktör" utan blott "tjänsteman". I själva verket hade han avancerat till redaktionschef. Efter 1955 försvinner alla spår av Kurt Lindberg, varför det är rimligt att anta att han då flyttat från Uppsala.

I Folkrörelsearkivets bestånd finns närmare 5 000 upphörda arkivbildare. Om ingen forskare begär fram handlingar från dem, faller de lätt i glömska. I mitt grävande gjorde jag en både klagörande och tillkrånglande upptäckt. Vi hade faktiskt ett litet arkiv efter tidningen Socialdemokraten! Det finns fyra volymer med handlingar (dock inga tidningar). Av förteckningen framgick att serien med korrespondens var den mest intressanta för mitt detektivarbete. Den sträckte

sig fram till 1948, alltså några år efter namnbytet till Morgontidningen. Där kunde jag till slut faktiskt se, att den tongivande, mångåriga redaktören från 1930-talet och framåt hette Sten Hedin. Endast ett år, 1947, förekommer Kurt Lindberg, i övrigt inga andra namn. I regel står det inga namn på kopiorna av skickade brev, utan bara "Med vänlig hälsning", och inkomna brev är oftast ställda till antingen redaktören eller bara redaktionen.

En sista pusselbit kom när jag tog en titt i Fyriskällans telefonkataloger från tidsperioden. De finns bara i spridda år men en från 1931 angav tidningen Socialdemokratens Uppsalakontor, inrymt i Folkets Hus, och redaktören Sten Hedin. I den från 1946 fanns både Aftontidningen och Morgontidningen, skilda åt i katalogen men med samma Hedin som redaktör. 1948 var Kurt Lindberg redaktören. Sedan tidigare visste jag alltså att Harry Backlund var redaktör 1949, men vem som därefter var det är än så länge okänt. En Börje Forsberg som var anställd på redaktionen på 1950-talet kan tänkas. Men uppgift finns också om en redaktör Folke Ellborg som verkade parallellt med Kurt Lindberg 1948. Slagningar i andra telefonkataloger än de som finns i Fyriskällan kan ge svaret.

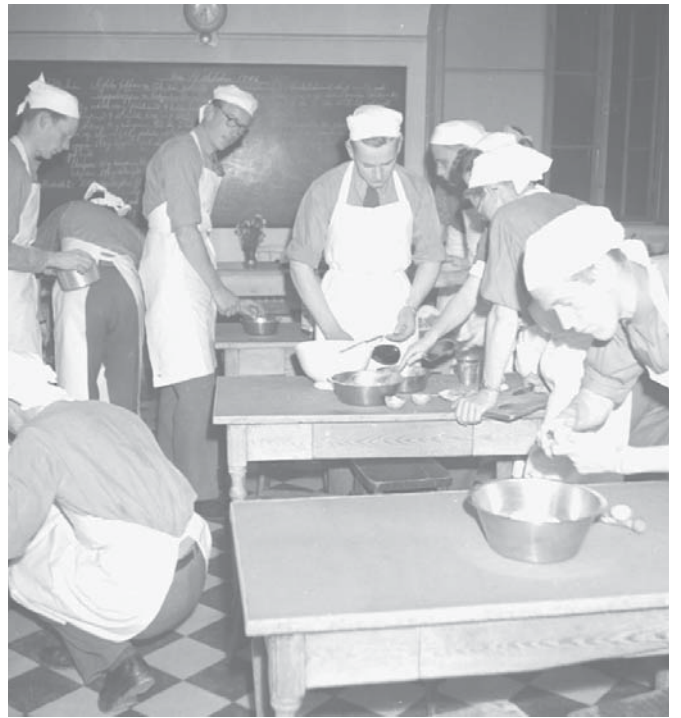
Vi har alltså en redaktion, 4-5 tidningar och minst fyra redaktörer som alla på något sätt är inblandade i bildsamlingens tillblivelse. Aftontidningen visar sig vara ett mindre bra namn på samlingen. Den kan istället sägas höra ihop med arkivet efter tidningen Socialdemokraten. Det är ju ändå den som alla de andra tidningarna har emanerat från. Redaktionen korrespondens ligger också där. Men det blir inte utan krångel om vi skulle byta namn på samlingen, med tanke på att den nu är exporterad till Alvin. Innan vi eventuellt gör en ändring, bör vi nog kolla igenom ännu fler av mikrofilmerna på Carolina. Skulle våra bilder dyka upp i några årgångar av Aftontidningen vore det kanske lite onödigt. Men detta verkar inte sannolikt.

Hur som helst finns det mycket att upptäcka i denna bildsamling. Alla dessa reportage, stora eller små, rymmer berättelser som kan väcka intresset hos de flesta. De ger oss också en fin inblick i levnadsvillkor och andra omständigheter från en svunnen tid som ändå inte är alltför avlägsen.

Skulle någon läsare ha minnen från någon av alla dessa tidningar, eller veta mer om "redaktören" Kurt Lindberg, är vederbörande mer än välkommen att höra av sig till oss.

Stort pådrag i jakten på pyromanen i Bålsta 1945.

ABF-cirkel i matlagning för män 1946.

**Den klassiska Restaurang Rullan i Järnvägsparken
brinner ner hösten 1946.**

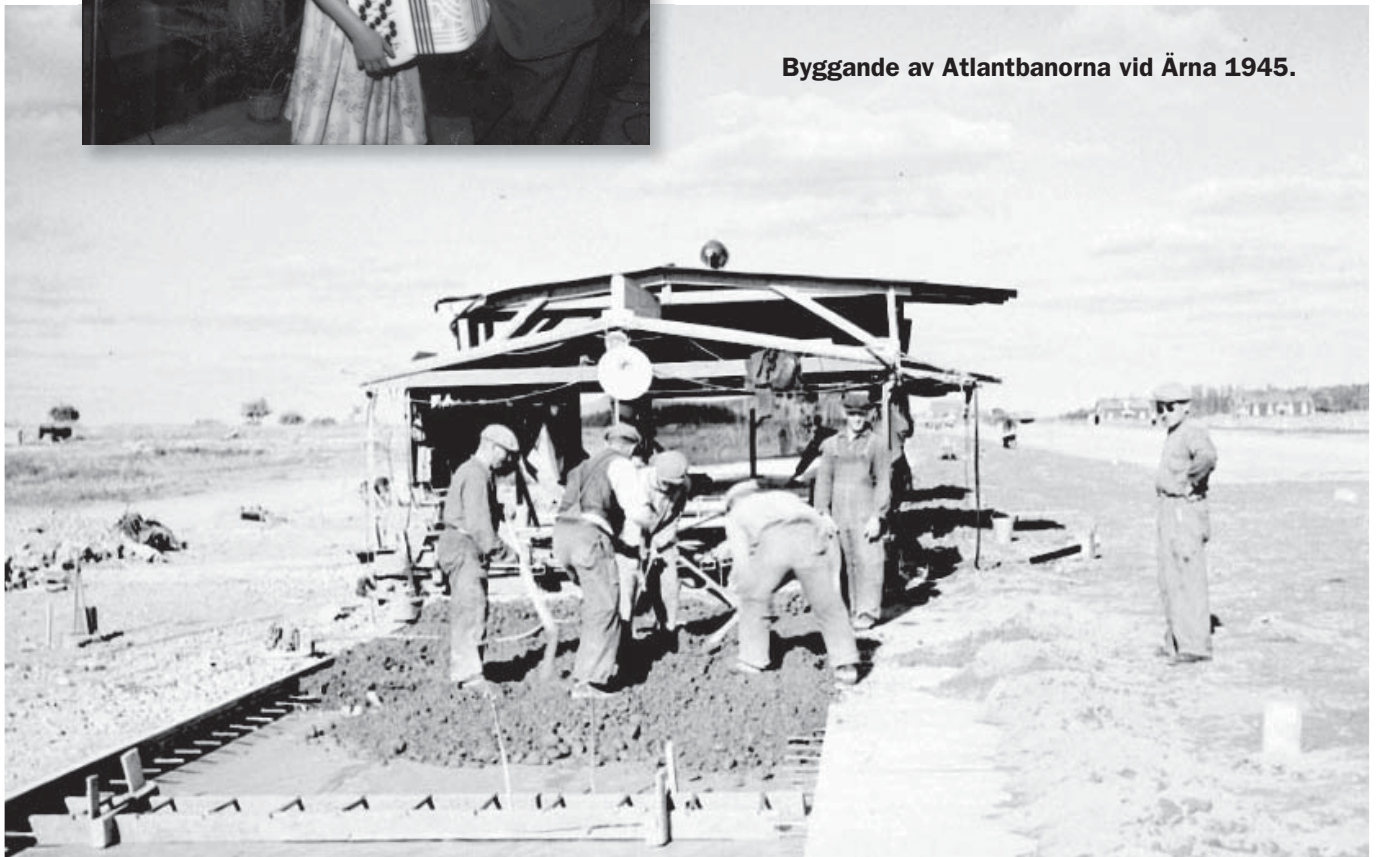
Interiör från en cell i ungdomsfängelset 1947.

Carolinabacken 1943. På den här tiden väntade alla på att domkyrkans klocka skulle slå tre, varefter mösspågningen skedde.

På grund av regn måste 1956 års upplaga av Ungdom med ton hållas i Folkets Hus. Här ser vi möjligen segrarinnan, tillsammans med den mycket populäre konferencieren Arthur Österwall.

Byggande av Atlantbanorna vid Ärna 1945.

Öppettider

måndag 13-16

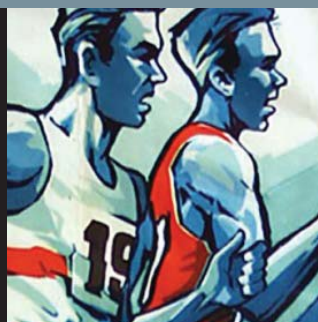
tisdag 10-18

onsdag 10-16

torsdag 10-16

fredag 9-12

Bevara din
förenings
historia

FOLKRÖRELSEARKIVET
FÖR UPPSALA LÄN

den är unik